

Arrest

nr. 148 388 van 23 juni 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Keniaanse nationaliteit te zijn, op 2 maart 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 januari 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 april 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 mei 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat L. DE CONINCK en van attaché K. GOOSSENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart Keniaans staatsburger te zijn, geboren op 18 mei 1995 in Kiambu. U woonde met uw familie tot de leeftijd van 7 jaar in Ngara, Nairobi. Vervolgens woonde u samen met uw familie in Kiambu (dorp Tingana) tot november 2010. In 2009 en 2010 ging u naar de middelbare school Wachoro Secondary School.

Rond maart 2010 werd u op school benaderd door een jongen, die u een snack aanbood, en twee van zijn vrienden. U werd gedwongen seks te hebben met de drie jongens, waarna u ontdekte dat u homoseksueel bent. U onderhield daarna een seksuele relatie met de jongen wiens snack u had gegeten. Aangezien de schooldirectie erachter kwam dat u homoseksueel bent, werd u op 16 november 2010 samen met enkele andere jongens van school gestuurd. De schooldirectie lichtte ook uw moeder

in, die aan de mensen in het dorp vertelde dat u homoseksueel bent. U ontvluchtte daarop uw dorp en ging naar Kayole (in Nairobi), waar u bij een vriend ging inwonen.

U begon een seksuele relatie met uw vriend in Kayole. Op een dag in januari 2011 zag u daar een man van uw dorp, die wist dat u homoseksueel bent. Hij bedreigde u. Toen u enkele dagen later met uw vriend op straat liep, zag u de man opnieuw. Hij kwam met een groep mannen op u af en sloeg u en uw vriend. U ging dit rapporteren bij de politie. Enige tijd later kwamen diezelfde mannen bij u thuis en probeerden ze tevergeefs binnen te breken. Uw vriend en u besloten daarop om naar Pangani (ook in Nairobi) te verhuizen.

Enkele weken na uw verhuizing naar Pangani ontving uw vriend een sms van de man uit uw dorp met bedreigingen. U ging dit opnieuw rapporteren bij de politie en betaalde hen zelfs om u te helpen. Zij ondernamen echter niets. Op 23 juli 2011 was u bij een andere vriend, Isaac, toen u telefoon kreeg van uw partner, die u meldde dat hij thuis gegijzeld werd gehouden, en u vroeg om naar huis te komen. U besloot te vluchten naar uw oom in Nakuru. Omdat uw oom uw familie verwittigde dat u bij hem was, bleef u slechts één nacht bij hem en vluchtte u de volgende dag terug naar uw vriend (I.) in Makandara, die ondertussen vernomen had dat uw partner was gedood.

U bleef enige tijd bij (I.) en verhuisde daarna naar een eigen woning in Makandara. Op 2 september kwam een groep mannen u ook daar opzoeken. U kon via het raam wegvluchten en ging naar de politie. Er kwamen twee politiemannen mee naar uw huis en u vertelde hen dat u bedreigd werd omdat u homoseksueel bent, waarop een van de politiemannen u sloeg. U vluchtte weg en ging naar de kerk, waar u uw verhaal deed aan de pastoor. De pastoor bracht u vervolgens in contact met enkele blanke missionarissen, die u hielpen het land te ontvluchten.

Op 14 september 2011 verliet u Kenia. Gebruik makend van een paspoort dat de blanken voor u voorzien hadden, reisde u met het vliegtuig naar België, waar u op 15 september 2011 een asielaanvraag indiende. Ter staving van uw asielaanvraag legt u de volgende documenten neer: uw geboortecertificaat, een brief van uw school, uw doopselakte, uw studentenkaart, een neergeschreven verslag van uw asielrelaas, een enveloppe, twee online artikels over homoseksualiteit in uw land en een aantal foto's van een kerk en pastoor in Kenia.

B. Motivering

Uit uw verklaringen blijkt dat u uw land van herkomst hebt verlaten omwille van uw vrees voor vervolging op grond van uw seksuele geaardheid. Het Commissariaat-generaal is echter van mening dat u er niet in geslaagd bent uw vrees voor vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of uw risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst zijn uw **verklaringen over uw homoseksuele geaardheid en over uw beleving en ontdekking ervan** niet overtuigend. Zo is het merkwaardig dat u, toen u werd gevraagd wat u heeft doen begrijpen dat u anders was, verklaarde dat u niet blij bent als u met meisjes bent en er niets tegen te zeggen heeft, maar als het bij mannen is, dat u dan wel iets te zeggen heeft. Gevraagd wat u heeft gevoeld toen u de zekerheid kreeg dat u homo was, verklaarde u dat het het gelukkigste gevoel is dat er is (CGVS gehoorverslag dd. 9.10.2014, p. 18). Gevraagd hoe u heeft ontdekt dat u meer aangetrokken was tot jongens, antwoordde u dat jongens u hebben 'geïntroduceerd' tot homoseksualiteit, dat u geen ervaring had met een meisje in het internaat, en dat u zo seks ontdekte voor de eerste keer (CGVS gehoorverslag dd. 21.08.2012, p. 12). Het is daarbij evenwel opmerkelijk dat u tevens verklaarde dat u gedwongen werd tot uw eerste seksuele ervaring met mannen. Over die eerste keer verklaarde u dat er drie jongens met een masker naar u toekwamen en u alle drie dwongen seks met hen te hebben. U verklaarde dat u er niets aan kon doen, maar dat u eraan gewend raakte. Toen u werd gevraagd wat u daarmee bedoelde, verklaarde u dat u ervan hield, en dat u daarom nu homoseksueel bent (CGVS gehoorverslag dd. 21.08.2012, p. 7; CGVS gehoorverslag dd. 9.10.2014, p. 19-20). Gevraagd of u dan geen gevoelens had voor een jongen, antwoordde u van niet, maar dat u toen u het meemaakte wel zag dat het goed was (CGVS gehoorverslag dd. 21.08.2012, p. 12). Toen u daarop gevraagd werd hoe u zich voelde, verklaarde u dat u denkt dat u geen kinderen nodig heeft, en u de kinderen van uw broer kan steunen. Gevraagd of u zich vragen stelde, antwoordde u van wel, omdat uw moeder misschien haar kleinkinderen wil zien (CGVS gehoorverslag dd. 21.08.2012, p. 12-13). Toen u daarna werd gevraagd hoe u zich voelde toen u werd gedwongen om seks te hebben, verklaarde u dat u zich schuldig voelde, maar dat u niets kon doen en dat u wist dat u homo bent. Gevraagd hoe u dan tot de beslissing kwam dat u homo bent, verklaarde u dat u er gewend aan was geraakt, dat u besloot om erbij te gaan en dat u ervan genoot (CGVS gehoorverslag dd. 21.08.2012, p. 13). Het is daarbij op zijn minst opmerkelijk te noemen dat u, nadat u voor het eerst werd gedwongen om seks te hebben, zelf het initiatief nam om een tweede keer seks te hebben met uw agressor (CGVS gehoorverslag dd. 9.10.2014, p. 21) – u verklaarde immers dat u het in het begin, omdat het gedwongen was, niet leuk vond (CGVS gehoorverslag dd. 9.10.2014, p. 22). Uit deze verklaringen hierboven opgesomd blijkt dat u homoseksualiteit allerm minst voorstelt als een dermate fundamenteel kenmerk voor uw identiteit dat van u

niet mag worden geëist dat u dit opgeeft, maar eerder als een logisch gevolg van seksueel misbruik. Gezien de bijzonder ingrijpende impact op uw leven en het mogelijk traumatische karakter van deze gebeurtenissen, is het allerminst onredelijk om te verwachten dat de ontdekking dat u als gevolg hiervan gevoelens begon te krijgen voor mannen en hierdoor zelfs homoseksueel geworden bent, gepaard gaat met meer reflectie, bedenkingen en twijfels die het schijnbare gemak waarmee u uw homoseksuele geaardheid voor uzelf bleek te aanvaarden (zie boven), doorkruisten en desgevallend overstemden. Dit blijkt in casu niet het geval. Uw verklaringen met betrekking tot (de ontdekking van) uw geaardheid komen aldus summier en allerminst doorleefd en aannemelijk over. Nergens uit uw verklaringen komt duidelijk naar voren dat u een relatie met een man verkiest omdat u tegemoet wil komen aan (oprechte) gevoelens of verlangens ten aanzien van mannen, of omdat u de nood hiertoe voelt, precies omwille van uw homoseksuele geaardheid.

Meer nog, uit uw verklaringen blijkt ook dat u er zich van bewust was dat homoseksualiteit onaanvaardbaar is in de Keniaanse samenleving en dat het bovendien strafbaar is gesteld met gevangenisstraffen (CGVS gehoorverslag dd. 9.10.2014, p. 22). Dit blijkt ook zo uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie administratief dossier) en waaruit blijkt dat de Keniaanse maatschappij een overwegend homofobe houding aanneemt. In deze context is het hoogst opzienbarend dat uw verklaringen omtrent (de beleving van) uw geaardheid doorheen de jaren zo weinig gekleurd of geschakeerd zijn en dat u overwegend positieve gevoelens weergeeft wanneer u gevraagd wordt wat u voelde op het moment dat u voor het eerst besepte dat u diepere gevoelens had voor mannen. Uw eerste homoseksuele ervaringen zouden voor u bovendien op ongedwongen wijze en zonder moeilijkheden zijn verlopen. Het gemak waarmee u (de ontdekking van) uw homoseksuele geaardheid beleefd lijkt te hebben en deze in het geheel niet als problematisch zou hebben ervaren, is niet aannemelijk in het licht van de homofobe context in Kenia.

Hierbij dient nog gewezen te worden op een aantal incoherente verklaringen die u aflegt over de **relaties die u zou gehad hebben met mannen in Kenia en België.**

Zo zijn uw verklaringen over het begin van uw relatie met de man met wie u heeft samengewoond in Kayole en Pangani niet overtuigend. U verklaarde, toen u werd gevraagd hoe uw tweede relatie is begonnen, tot twee keer toe dat u hem kende van school en dat hij homo is, dat u samen homo was en dat de relatie zo is begonnen (CGVS gehoorverslag dd. 21.08.2012, p. 12; CGVS gehoorverslag dd. 9.10.2014, p. 16). Gevraagd hoe jullie een wederzijdse aantrekking aan elkaar kenbaar hebben gemaakt, verklaarde u dat u hem uitlegde wat er gebeurd was, dat hij zei dat u zich geen zorgen hoefde te maken, en dat u dan daarom, omdat iemand u wou helpen, begon te kussen en elkaar te bevredigen (CGVS gehoorverslag dd. 9.10.2014, p. 16). Dergelijke verklaringen zijn echter allerminst doorleefd en uiterst oppervlakkig en doen aldus fundamenteel mede afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u geopperde homoseksuele geaardheid.

Er kan evenmin geloof gehecht worden aan uw verklaring dat u in Kenia een relatie had met een jongen genaamd (K.O.) of (D.O.) waarmee u samenwoonde in Kayole en Pangani. Vooreerst is het uiterst opmerkelijk dat u tijdens uw eerste gehoor op het Commissariaat-Generaal refereert naar deze jongeman met de naam (K.O.) (CGVS gehoorverslag dd. 21.08.2012, p. 3, 7, 12), terwijl u het tijdens uw tweede gehoor over ene (D.O.) heeft waarmee u een aantal maanden een relatie had en samenwoonde in Kayole en Pangani (CGVS gehoorverslag dd. 9.10.2014, p. 11). Bovendien dient wat deze relatie betreft te worden vastgesteld dat u uiterst vaag bleef over een aantal essentiële elementen. Zo weet u niet wie er op de hoogte is van zijn seksuele geaardheid, en weet u niet of zijn familie het weet (CGVS gehoorverslag dd. 9.10.2014, p. 16). Gezien de duur van jullie relatie (8 maanden, CGVS gehoorverslag dd. 9.10.2014, p. 16) evenals het belang voor een persoon van de ontdekking van zijn of haar seksuele geaardheid, des te meer wanneer deze wordt beschouwd als zijnde afwijkend en sterk wordt veroordeeld door de maatschappij, kan redelijkerwijs verwacht worden dat jullie dit onderwerp zouden hebben aangesneden. Het is tot slot weinig aannemelijk dat u niets weet te vertellen over de namen, beroep of woonplaats van de ouders van uw partner, en dat u niet weet of hij broers of zussen had (CGVS gehoorverslag dd. 9.10.2014, p. 14-15). U verklaart daarover dat u niet veel over hem wist, omdat u uw relatie zo verstopte, en daarom niet erg in detail gaat (CGVS gehoorverslag dd. 9.10.2014, p. 15). Bovenstaande verklaringen zijn echter pover te noemen en ondermijnen de geloofwaardigheid van uw homoseksuele relatie met de jongeman genaamd (K.O.) of (D.O.).

Ook wat betreft uw verklaringen over uw eerste vriendje in uw middelbare school werden enkele opmerkelijke tegenstrijdigheden vastgesteld. Zo verklaarde u tijdens uw eerste gehoor op het Commissariaat-Generaal dat u op een dag een snack at van een jongen genaamd (O.), die een paar dagen later naar u toekwam en zei dat hij uw 'ass' nodig had (CGVS gehoorverslag dd. 21.08.2012, p. 7). Verder tijdens dat gehoor verklaarde u ook, toen u werd gevraagd wie uw eerste vriendje was, dat dat (O.) was, met als doopnaam (T.). U vertelde over hem dat u zijn snack at, en dat hij u introduceerde in de homoseksualiteit, en dat u zo een relatie met hem kreeg van maart 2010 tot november 2010 (CGVS gehoorverslag dd. 21.08.2012, p. 11). Echter, tijdens uw tweede gehoor verklaart u dat de

jongen wiens snack u had gegeten en met wie u een seksuele relatie had in de middelbare school, (Du.N.) heet en u hem enkel kent onder deze naam (CGVS gehoorverslag dd. 9.10.2014, p. 20, p. 35). Daarnaast dient te worden vastgesteld dat u in verband met uw relatie met (De.N.) in België, een aantal opmerkelijke verklaringen aflegde. Als u tijdens uw eerste gehoor op het Commissariaat-Generaal wordt gevraagd hoe jullie elkaar ontmoet hebben, verklaart u 'We gingen naar Antwerpen en ik keek voetbal. Ik hoorde hem Swahili praten. We waren aan het praten. We kwamen naar Rainbow House, er zijn bijeenkomsten daar op het einde van de maand. Ik zei dat ik er naartoe ging en hij zei dat hij er ook gaat. We waren samen en dan begon de relatie, nu al voor twee maanden' (CGVS gehoorverslag dd. 21.08.2012, p. 10), terwijl u het tijdens uw tweede gehoor op het CGVS anders zegt: 'die vriend ontmoette ik hier in Brussel. Toen ik naar het Rainbow House kwam. En daar hingen Engels sprekende homo's rond, en daar ontmoette ik een Keniaan, en hij was ook homo. En ik dacht, als ik contacten heb met hem, kan ik misschien thuis vergeten. Dus nu ben ik met hem' (CGVS gehoorverslag dd. 9.10.2014, p. 24). Ook wat betreft de persoonlijke achtergrond van (De.N.) blijft u opvallend vaag. Toen u tijdens uw eerste gehoor op het Commissariaat-Generaal gevraagd werd waarom (De.N.) Kenia heeft verlaten, hield u het erop dat het hetzelfde is als uw zaak, omdat hij een homo is, maar verklaarde u tevens dat hij u niet veel heeft uitgelegd. Gevraagd met wie hij problemen had, verklaarde u dat u dat niet weet, maar dat hij zijn ouders veel vermeldt (CGVS gehoorverslag dd. 21.08.2012, p. 10). Toen u werd gevraagd hoe (De.N.) het ontdekken van zijn homoseksuele geaardheid heeft ervaren, antwoordde u dat u dat niet weet, want dat hij niet praat over hoe hij zich voelt (CGVS gehoorverslag dd. 9.10.2014, p. 25). Gezien de lange duur van jullie relatie (sinds de lente van 2012) zou er toch verwacht worden, gezien het belang voor een persoon van de ontdekking van zijn seksuele geaardheid, des te meer wanneer deze heeft geleid tot het vluchten uit uw land van herkomst, dat jullie dit onderwerp zouden hebben aangesneden. Uit voorgaande vaststellingen blijkt duidelijk dat u erg onwetend bent over de persoonlijke achtergrond van uw homoseksuele partner, waarmee u al gedurende meer dan twee jaar een relatie zou hebben, hetgeen ernstig afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen betreffende de door u geopperde homoseksuele relatie die u in België zou hebben met (De.N.).

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen, kan dan ook geen geloof worden gehecht aan uw beweerde homoseksuele geaardheid en uw verschillende homoseksuele relaties zodat evenmin geloof kan gehecht worden aan de problemen die u aanhaalde als gevolg van uw voorgehouden geaardheid. De aangevoerde feiten en context zijn immers wezenlijk verbonden met uw vermeende geaardheid en beleving. Wat betreft deze door u aangehaalde feiten, dient overigens gewezen te worden op een aantal zaken die bijkomend wijzen op het **onaanmemelijke karakter van deze feiten**.

Zo dient met betrekking tot de moord op uw partner (K.O.)/(D.O.) te worden vastgesteld dat u tegenstrijdige verklaringen aflegde. Zo verklaarde u tijdens uw eerste gehoor dat uw vriend (I.) na de moord op uw partner naar zijn woonplaats, Umoja, ging om hem daar te zoeken, en uitlegde aan zijn moeder wat er gebeurd was, waarna zij naar het politiekantoor van Mboroboro gingen (CGVS gehoorverslag dd. 21.08.2012, p. 9). Daarentegen antwoordde u tijdens uw tweede gehoor op de vraag of (I.) iets gedaan had om de familie te informeren toen uw vriend werd vermoord 'Nee. Het enige wat hij deed was zeggen dat ze hem gebeld hadden om te zeggen dat ik hem niet meer zou zien' (CGVS gehoorverslag dd. 9.10.2014, p. 35).

Wat betreft de aanleiding van uw vertrek uit uw dorp, verklaarde u tijdens uw eerste gehoor op het Commissariaat-Generaal dat een vriend (M.) naar uw huis kwam, en dat u moest weglopen (CGVS gehoorverslag dd. 21.08.2012, p. 7). Tijdens uw tweede gehoor verklaarde u echter dat de vriend die naar uw huis kwam om u te verwittigen dat u moest vertrekken, (D.M.) heette (CGVS gehoorverslag dd. 9.10.2014, p. 6). Nog later tijdens datzelfde gehoor verklaarde u echter dat die vriend (C.M.) was (CGVS gehoorverslag dd. 9.10.2014, p. 33).

Ook wat betreft de incidenten in Kayole in de periode van januari – februari 2011 legt u inconsistente verklaringen af. Zo verklaarde u tijdens uw eerste gehoor op het Commissariaat-Generaal dat u op 17 januari in Kayole een man uit uw dorp zag, die u aanwees als homo en dat u na vier dagen de man opnieuw zag (CGVS gehoorverslag dd. 21.08.2012, p. 7). U verklaarde dat u op 24 januari, toen u groenten had gekocht, opnieuw diezelfde man zag in een groep van 6 mannen die behoren tot de Mungiki sekte, en dat jullie op straat door hen werden geslagen en met messen werden aangevallen. U ging daarop naar het politiekantoor in Soheto om te melden dat er mannen uit uw dorp u zochten en u wilden doden. Tot slot verklaarde u dat eind februari uw huis in Kayole werd aangevallen, maar dat men niet binnen geraakte (CGVS gehoorverslag dd. 21.08.2012, p. 8). Echter, tijdens uw tweede gehoor verklaarde u dat u werd aangevallen op straat op 17 januari door een groep van 15 mensen (CGVS gehoorverslag dd. 9.10.2014, p. 31).

Het is overigens opmerkelijk dat u, nadat u samen met uw partner op straat was aangevallen in Kayole, zelf aan de politie hebt verklaard dat u homoseksueel bent (CGVS gehoorverslag dd. 9.10.2014, p. 12). Ook nadat uw huis in Makandara werd belaagd op 2 september 2011, bent u naar de politie gegaan en

verklaarde u daar zelf dat u homoseksueel bent (CGVS gehoorverslag dd. 21.08.2012, p. 9; CGVS gehoorverslag dd. 9.10.2014, p. 29-30). Anderzijds verklaarde u ook dat u reeds lang op de hoogte was van de homofobe houding van de Keniaanse politie en de gevangenisstraf die homoseksuelen boven het hoofd hangt (zie boven) (CGVS gehoorverslag dd. 21.08.2012, p. 13-14; CGVS gehoorverslag dd. 9.10.2014, p. 22). Het is dan ook weinig geloofwaardig dat u uw geaardheid zomaar zou openbaren aan de politie.

Tot slot bevatten uw verklaringen nog enkele **tegenstrijdigheden die uw algehele geloofwaardigheid aantasten**. Er dient benadrukt te worden dat op een asielzoeker de verplichting rust om van bij de aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de asielinstanties, zodat deze kunnen beslissen over de asielaanvraag. De asielinstanties mogen van een asielzoeker correcte verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten, onder meer over zijn identiteit. Uit de stukken in het administratief dossier en uit uw verklaringen blijkt duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze medewerkingsplicht.

Uit informatie van de dienst Voogdij van de Federale Overheidsdienst Justitie, waarvan een kopie zich in uw administratief dossier bevindt, blijkt dat u bedrieglijke verklaringen hebt afgelegd over uw leeftijd. Zo verklaarde u tijdens uw gehoor op het Commissariaat-Generaal in augustus 2012 dat u op dat moment 17 jaar oud was (CGVS gehoorverslag dd. 21.08.2012, p. 2). Ook uw latere verklaringen dat u geboren bent op 18 mei 1995 (CGVS gehoorverslag dd. 9.10.2014, p. 3) zijn tegenstrijdig met de resultaten van het medisch onderzoek dd. 20.09.2011, dat uitwees dat u op het moment van het onderzoek een leeftijd had van 20,6 jaar met een standaarddeviatie van 2 jaar, en aldus meer dan 18 jaar oud was. Er dient dan ook te worden besloten dat u getracht heeft om op intentionele wijze de Belgische asielinstanties te misleiden. Dergelijke verklaringen omtrent dit wezenlijke element ondermijnen op fundamentele wijze uw algehele geloofwaardigheid. Om uw leeftijd te bewijzen legt u een aantal documenten neer (i.e. geboortecertificaat dd. 24 januari 2012, studentenkaart en doopselakte, documenten 1-3-4). Deze documenten wijzigen bovenstaande vaststelling echter niet. Ze zijn immers niet van dien aard dat ze de eerder aangehaalde inconsistentie kunnen verklaren of weerleggen. Vooreerst moet erop gewezen worden dat documenten op zich niet vermogen om de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen. Documenten hebben slechts een ondersteunende waarde, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Deze documenten zijn dan ook niet van dien aard dat ze kunnen opwegen tegen de wetenschappelijke vaststelling uit het leeftijdsonderzoek dat u op 20.09.2011 zeker ouder dan 18 jaar was.

Bovendien bestaat er twijfel over de manier waarop u uw land van herkomst bent ontvlucht, daar er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaarde illegale binnenkomst in de EU. Zo verklaarde u van Kenia per vliegtuig naar België te zijn gereisd samen met enkele blanke missionarissen, die voor uw reis naar België een vals paspoort voor u hadden geregeld (CGVS gehoorverslag dd. 21.08.2012, p. 6; CGVS gehoorverslag dd. 9.10.2014, p. 8). U wist echter enkel dat het om een Keniaans paspoort ging, maar u wist niet welke persoonsgegevens het bevatte, noch of er al dan niet een visum in het paspoort was aangebracht (CGVS gehoorverslag dd. 21.08.2012, p. 6; CGVS gehoorverslag dd. 9.10.2014, p. 8-9). U verklaarde dat u niet werd ingelicht over de gegevens van dat valse paspoort (CGVS gehoorverslag dd. 9.10.2014, p. 8), en dat u zelf het paspoort nooit hebt vastgehouden, aangezien de missionarissen de documenten toonden bij de controles in Nairobi en Brussel (CGVS gehoorverslag dd. 21.08.2012, p. 6; CGVS gehoorverslag dd. 9.10.2014, p. 8-9). Deze uitleg is niet geloofwaardig. Uit informatie waar het Commissariaat-generaal over beschikt, en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratieve dossier, blijkt immers dat bij aankomst van niet-EU burgers op Brussel Nationale Luchthaven zeer strenge identiteitscontroles worden uitgevoerd, waarbij de mogelijkheid bestaat om grondig te worden ondervraagd over identiteit, reisdocumenten en reisbedoelingen, en dit op strikt individuele wijze. Het is in dit verband dan ook onwaarschijnlijk dat u de gegevens in het paspoort dat voor uw reis werd geregeld niet zou kennen en, gezien het risico op ernstige sancties voor smokkelaars van clandestiene passagiers, dat u niet zou zijn ingelicht door de personen die u onderweg begeleidden en het paspoort voor u regelden aangaande de gegevens vevat in het paspoort. Deze vaststellingen van ongeloofwaardigheid aangaande uw verklaarde illegale binnenkomst in de EU doen het vermoeden ontstaan dat u uw internationaal paspoort, waarvan u verklaarde er nooit één te hebben gehad (CGVS gehoorverslag dd. 9.10.2014, p. 8), bewust achterhoudt voor de Belgische asielinstanties om zo de hierin vervatte informatie over het mogelijk door u verkregen visum voor uw reis naar België, het tijdstip en de wijze waarop u uit uw land vertrokken bent of de EU bent binnengekomen, verborgen te houden. Hierdoor wordt uw algehele geloofwaardigheid verder ondermijnd.

Tot slot wordt uw algehele geloofwaardigheid verder aangetast door het gebrek aan geloofwaardigheid van uw verklaringen met betrekking tot het contact dat u heeft met uw familie in Kenia. Zo verklaarde u tijdens uw eerste gehoor op het Commissariaat-Generaal dat uw nicht (R.) uw geboortecertificaat,

samen met een aantal andere documenten, in januari 2012 naar u opstuurde nadat u haar opgebeld had, en zij naar uw moeder was gegaan om een nieuw certificaat te halen (CGVS gehoorverslag dd. 21.08.2012, p. 2). Echter, tijdens uw tweede gehoor op het Commissariaat-Generaal verklaarde u dat uw geboortecertificaat werd opgestuurd door uw neef (Ch.M.), en dat hij het certificaat heeft verkregen met hulp van uw moeder (CGVS gehoorverslag dd. 9.10.2014, p. 7-8). Toen u tijdens uw tweede gehoor werd gevraagd of u ene (R.) kent, verklaarde u dat dat uw moeder is. Toen u werd gevraagd of er nog iemand anders in de familie is met die naam, verwees u naar een tante. Gevraagd of u een nicht heeft met de naam (R.), antwoordde u van niet (CGVS gehoorverslag dd. 9.10.2014, p. 32). Wat het contact met uw broer (J.M.) betreft, verklaarde u tijdens uw eerste gehoor op het Commissariaat-Generaal dat u via Facebook nog contact heeft met uw broer in Kenia (CGVS gehoorverslag dd. 21.08.2012, p. 4, 14), terwijl u tijdens uw tweede gehoor verklaarde dat u enkel nog contact heeft met uw neef (Ch.M.) en uw vriend (C.Mw.) in Kenia (CGVS gehoorverslag dd. 9.10.2014, p. 3-4). U verklaarde bovendien dat u geen contact meer had met uw broer (J.M.) sinds u thuis was vertrokken (CGVS gehoorverslag dd. 9.10.2014, p. 6-7).

Uit het voorgaande blijkt dat er ten aanzien van u geen gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals beschreven in de definitie van subsidiaire bescherming, bepaald in artikel 48/4 § 2. De documenten die u neerlegde, veranderen hier niets aan. Uw geboortecertificaat, studentenkaart en doopselakte werden reeds eerder besproken (zie boven). De brief van uw school (document 2) vermeldt enkel dat u van school werd gestuurd omdat u achterstallige betalingen had en behoorde tot 'a bad group', meer niet. Het door u neergeschreven verslag (document 5) geeft enkel een weergave van de verklaringen zoals u die mondeling heeft weergegeven tijdens uw gehoren op het CGVS. De twee artikels die u neerlegt (documenten 7-8) gaan over de algemene situatie voor homoseksuelen in uw land, maar hebben geen betrekking op uw persoonlijke situatie. De foto's (document 9) die u neerlegt zouden de kerk en de pastoor afbeelden waarnaar u tijdens uw relaas verwijst, maar hebben geen bewijskracht ten opzichte van de door u aangehaalde feiten.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. In een eerste middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 *juncto* artikel 48/2 en 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: vreemdelingenwet), van artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de rechten van verdediging en van de zorgvuldigheidsverplichting.

In onderhavig verzoekschrift stelt verzoeker als volgt:

"Er is objectief bewijs dat verzoeker homoseksueel is.

I. Verwerende partij beweert dat het homoseksueel zijn van verzoeker geen fundamenteel karaktertrek is van zijn identiteit waaraan hij niet zomaar kan aan verzaken omdat deze het gevolg is van seksueel misbruik.

Het is echter niet belangrijk te weten hoe verzoeker kennis heeft gekregen van zijn seksuele oriëntatie. Wat van belang is in casu, is wat hij voelt.

Meer nog, sedert zijn eerste seksuele ervaring met een man heeft verzoeker enkel seksuele relaties gehad met mannen en voelde hij geen drang om te experimenteren met andere seksuele relaties.

II. Verwerende partij beweert dat de manier waarop verzoeker zijn geaardheid heeft ontdekt niet doorleeft en niet plausible overkomt. En dat uit de verklaringen van verzoeker op geen enkel moment blijkt dat hij seksuele relaties met mannen zoekt omdat hij gevoelens voor mannen heeft of omdat hij verlangens heeft voor mannen of omdat het een noodzaak is vanuit zijn homoseksuele natuur.

Dit is echter opmerkelijk gezien verzoeker:

a) tot de dag van vandaag enkel seksuele relaties heeft met mannen;

b) actief is in de homoseksuele gemeenschap vanaf het moment dat hij een voet heeft gezet op het Belgisch grondgebied, door het bezoeken van etablissementen waarin hij mensen van zijn seksuele geaardheid heeft leren kennen;

c) sedert 2 à 3 jaren een relatie heeft (wat hij tijdens één van zijn verhoren verklaarde) met de heer (De.N.) (DVZ 6855155) Nationaal nummer 095072332163, die wel erkend werd als vluchteling wegens zijn geaardheid. Voormelde heer wil optreden als getuige voor verzoeker. (stuk 3)

III. De homofobe situatie zoals verweerder deze kent in Kenia en de onmogelijkheid voor verzoeker om daar een menselijk leven te leiden hoeft geen betoog.”

2.1.2. In een tweede middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 4 van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van deze verleende bescherming.

In onderhavig verzoekschrift stelt verzoeker als volgt:

“Verwijzend naar voormeld artikel waarin staat dat de lidstaten van de verzoeker mogen verlangen dat hij alle elementen ter staving van het verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk indient en verwijzend naar de bestreden beslissing die er incoherenties zijn in de verklaringen van verzoeker wil verzoeker verwijzen naar:

a) het arrest van 2 december 2014 van het Europees Hof dat stelt dat men het louter niet vermelden van zijn seksuele geaardheid in het begin van zijn asielaanvraag de geloofwaardigheid van verzoeker niet ondermijnt.

[...]

b) het feit dat verzoeker reeds het slachtoffer was van vervolging wegens zijn seksuele geaardheid in zijn land van afkomst;

c) het feit dat er uit de volledigheid van de verklaringen van verzoeker niet anders kan beslist worden dat verzoeker homoseksueel is.”

2.1.3. In een derde middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 57/7 van de vreemdelingenwet.

In onderhavig verzoekschrift stelt verzoeker als volgt:

“Doordat verweerder besliste dat verzoekende partij niet in aanmerking komt om de bescherming als vluchteling te genieten, zoals vervat in art. 48/3 van de Wet van 15 december 1980 omdat hij niet beschikt over identiteitsdocument en niet geloofwaardig lijkt.

Terwijl art 57/7 van de Wet van 15 december 1980 dat de verklaringen van de asielzoeker samenhangend, aannemelijk, niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend is en relevant worden bevonden.

Zodat de aangevochten beslissing de bepalingen van de Wet van 15 december 1980 schendt en dus moet worden hervormd.

Toelichting:

Opdat een asielrelaas geloofwaardig zou worden bevonden, stelt artikel 57/7ter van de Vreemdelingenwet dat de verklaringen van de asielzoeker samenhangend, aannemelijk, niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend is en relevant worden bevonden.

Wat de bewijslast betreft, werd vastgesteld door het CGVS dat verzoeker niet het bewijs van zijn identiteit leverde. Het UNHCR bepaalt hierover:

“It is a general legal principle that the burden of proof lies on the person submitting a claim. Often, however, an applicant may not be able to support his statements by documentary or other proof, and cases in which an applicant can provide of all his statements will be the exception rather than the rule. In most cases a person fleeing from persecution will have arrived with the barest necessities and very frequently even without personal documents.(...)”

Volgens het vluchtelingenrecht ligt de bewijslast inderdaad bij de verzoeker, toch willen we wijzen op de redenering van het UNHCR die dit algemene principe aanpast waardoor er sprake is van een verdeling van bewijslast wegens de bijzondere kwetsbare situatie van de asielaanvrager. Dit brengt met zich mee dat het de taak van de onderzoeker is om mee te werken aan het vaststellen van de feiten.

“(…) Thus while the burden of proof in principle rests on the applicant, the duty to ascertain and evaluate all the relevant facts is shared between the applicant and the examiner. Indeed, in some cases, it may be for the examiner to use all the means at his disposal to produce the necessary evidence in support of the application. Even such independent research may not, however, always be successful and there may also be statements that are not susceptible for proof. In such cases, if the applicant's account appears credible, he should, unless there are good reasons to the contrary, be given the benefit of the doubt.”

2.1.4. Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift enkele foto's (stuk 3).

2.2.1. Gelet op hun onderlinge samenhang worden de ingeroepen middelen hieronder samen behandeld.

2.2.2. De verwijzing naar artikel 57/7 van de vreemdelingenwet is niet dienend aangezien deze bepaling geenszins een verplichting inhoudt. Het biedt de commissaris-generaal slechts de mogelijkheid zich ter beoordeling van een dossier te wenden tot de vertegenwoordiger in België van de Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor de Vluchtelingen.

2.2.3. Artikel 57/7ter van de vreemdelingenwet werd met ingang van 1 september 2013 opgeheven. Bijgevolg kan de schending van dit artikel niet dienstig worden aangevoerd tegen de bestreden beslissing.

2.2.4. De procedure voor de commissaris-generaal is geen juridische procedure, maar een administratieve. De rechten van verdediging zijn niet onverkort van toepassing op beslissingen die worden genomen in het kader van de vreemdelingenwet. Er bestaat geen verplichting tot het houden van een tegensprekelijk debat en verzoeker toont niet aan hoe hij een recht van verdediging kan genieten met betrekking tot de bestreden beslissing die een bestuurlijk karakter heeft. Voorts bestaat er geen rechtsregel die bepaalt dat de commissaris-generaal verzoeker op voorhand had moeten confronteren met alle vaststellingen waarop de bestreden beslissing is gebaseerd.

2.2.5. Verzoeker preciseert niet op welke wijze artikel 48/2 van de vreemdelingenwet, hetwelk overigens op louter algemene wijze bepaalt welke vreemdelingen als vluchteling kunnen worden erkend dan wel als persoon die in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming, zou (kunnen) zijn geschonden. De schending van dit artikel wordt bijgevolg niet dienstig aangevoerd.

2.2.6. Verder dient te worden opgemerkt dat richtlijnen geen directe werking hebben. Een richtlijn kan wel directe werking hebben in de Belgische rechtsorde wanneer de omzettingstermijn voor de betrokken richtlijn is verstreken en indien zij duidelijke en onvoorwaardelijke bepalingen bevat die geen verdere substantiële interne uitvoeringsmaatregel door de communautaire of nationale overheden behoeven om het gewild effect op nuttige wijze te bereiken. De omzettingstermijn van de Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van deze verleende bescherming, verstreek blijkens artikel 38 van voormelde richtlijn op 10 oktober 2006, datum waarop deze ook effectief in Belgisch recht werd omgezet.

2.2.7. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.8. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.3.1. De bestreden beslissing weigert verzoeker de vluchtelingenstatus toe te kennen omdat (i) hij de ontdekking en beleving van zijn beweerde homoseksuele geaardheid in het kader van de homofobe context van de Keniaanse samenleving niet aannemelijk maakt, gelet op zijn summiere en allermindst doorleefde en aannemelijke verklaringen dienaangaande, (ii) hij tegenstrijdige en vage verklaringen aflegt over zijn beweerde homoseksuele relaties in Kenia en in België, (iii) zijn verklaringen over de moord op zijn Keniaanse vriend, over de aanleiding voor zijn vertrek uit zijn dorp en over de incidenten in Kayole in de periode januari-februari 2011 onaannemelijk en tegenstrijdig zijn, (iv) hij intentioneel de Belgische asielinstanties trachtte te misleiden door zijn verklaringen over zijn leeftijd niet in

overeenstemming zijn met de wetenschappelijke bevindingen in opdracht van de Dienst Voogdij, (v) zijn verklaringen over zijn reisweg niet aannemelijk zijn, (vi) zijn verklaringen over zijn contact met zijn familie in Kenia tegenstrijdig zijn, en (vii) de door hem neergelegde documenten de voorgaande vaststellingen niet kunnen wijzigen.

Vooreerst dient opgemerkt dat, hoewel iemands seksuele geaardheid betrekking heeft op zeer intieme gevoelens en de ontdekking ervan een persoonlijk proces is, het aan de asielzoeker toekomt om zijn beweerde homoseksualiteit aannemelijk te maken aan de hand van geloofwaardige verklaringen, die op hun beurt (onder meer) gezien moeten worden in het licht van het al dan niet homofobe karakter van de samenleving waaruit de asielzoeker afkomstig is. Uit een lezing van het gehoorverslag blijkt dat de *protection officer* open vragen heeft gesteld, die verzoeker toelieten om uitgebreide verklaringen af te leggen omtrent de ontdekking en de beleving van zijn beweerde homoseksualiteit in de context van de homofobe Keniaanse samenleving. Hierbij dient opgemerkt dat de ongeloofwaardigheid van een asielrelaas niet enkel kan worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, doch ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

Gelet op het voorgaande kan verzoeker niet gevolgd worden waar hij in onderhavig verzoekschrift stelt dat het niet belangrijk is te weten hoe hij kennis heeft gekregen van zijn seksuele oriëntatie. Dat hij enkel seksuele relaties heeft gehad met mannen en geen drang voelde om te experimenteren, is, gelet op de uitgebreide motivering in de bestreden beslissing, een blote bewering. Het feit dat iemand actief is binnen de homoseksuele gemeenschap in België, is op zich geen bewijs van iemands seksuele geaardheid. Verder wijst verzoeker erop dat hij sinds twee à drie jaren een relatie heeft met iemand die in België omwille van zijn geaardheid als vluchteling erkend werd en voegt hij foto's van hen beiden toe (verzoekschrift, stuk 3). Vooreerst dient gewezen te worden op de pertinente motivering in de bestreden beslissing aangaande verzoekers beweerde homoseksuele relatie in België: *“Daarnaast dient te worden vastgesteld dat u in verband met uw relatie met (De.N.) in België, een aantal opmerkelijke verklaringen aflegde. Als u tijdens uw eerste gehoor op het Commissariaat-Generaal wordt gevraagd hoe jullie elkaar ontmoet hebben, verklaart u ‘We gingen naar Antwerpen en ik keek voetbal. Ik hoorde hem Swahili praten. We waren aan het praten. We kwamen naar Rainbow House, er zijn bijeenkomsten daar op het einde van de maand. Ik zei dat ik er naartoe ging en hij zei dat hij er ook gaat. We waren samen en dan begon de relatie, nu al voor twee maanden’ (CGVS gehoorverslag dd. 21.08.2012, p. 10), terwijl u het tijdens uw tweede gehoor op het CGVS anders zegt: ‘die vriend ontmoette ik hier in Brussel. Toen ik naar het Rainbow House kwam. En daar hingen Engels sprekende homo’s rond, en daar ontmoette ik een Keniaan, en hij was ook homo. En ik dacht, als ik contacten heb met hem, kan ik misschien thuis vergeten. Dus nu ben ik met hem’ (CGVS gehoorverslag dd. 9.10.2014, p. 24). Ook wat betreft de persoonlijke achtergrond van (De.N.) blijft u opvallend vaag. Toen u tijdens uw eerste gehoor op het Commissariaat-Generaal gevraagd werd waarom (De.N.) Kenia heeft verlaten, hield u het erop dat het hetzelfde is als uw zaak, omdat hij een homo is, maar verklaarde u tevens dat hij u niet veel heeft uitgelegd. Gevraagd met wie hij problemen had, verklaarde u dat u dat niet weet, maar dat hij zijn ouders veel vermeldt (CGVS gehoorverslag dd. 21.08.2012, p. 10). Toen u werd gevraagd hoe (De.N.) het ontdekken van zijn homoseksuele geaardheid heeft ervaren, antwoordde u dat u dat niet weet, want dat hij niet praat over hoe hij zich voelt (CGVS gehoorverslag dd. 9.10.2014, p. 25). Gezien de lange duur van jullie relatie (sinds de lente van 2012) zou er toch verwacht worden, gezien het belang voor een persoon van de ontdekking van zijn seksuele geaardheid, des te meer wanneer deze heeft geleid tot het vluchten uit uw land van herkomst, dat jullie dit onderwerp zouden hebben aangesneden. Uit voorgaande vaststellingen blijkt duidelijk dat u erg onwetend bent over de persoonlijke achtergrond van uw homoseksuele partner, waarmee u al gedurende meer dan twee jaar een relatie zou hebben, hetgeen ernstig afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen betreffende de door u geopperde homoseksuele relatie die u in België zou hebben met (De.N.)”* Het louter bevestigen van het feit dat hij stelt een homoseksuele relatie te hebben met (De.N.), doet geen afbreuk aan deze motivering, die door de Raad tot de zijne wordt gemaakt. Bovendien valt uit de bijgebrachte foto's enkel af te leiden dat verzoeker en (De.N.) samen op een aantal foto's staan doch er valt geenszins uit af te leiden dat zij samen een homoseksuele relatie zouden hebben. Door de manipuleerbaarheid van hetgeen wordt afgebeeld, hebben foto's bovendien slechts een beperkte bewijswaarde.

Verder kan niet worden ingezien waarom verzoeker wijst op het feit dat het Europees Hof voor de rechten van de mens stelt dat het louter niet-vermelden van zijn seksuele geaardheid in het begin van zijn asielaanvraag zijn geloofwaardigheid niet ondermijnt, aangezien hij weldegelijk bij het invullen van de vragenlijst van het CGVS op de Dienst Vreemdelingenzaken van deze beweerde geaardheid melding heeft gemaakt. Betreffende het verwijt aan het CGVS dat geen rekening werd gehouden met een paragraaf uit de proceduregids van UNHCR, dient te worden opgemerkt dat deze proceduregids,

hoewel hij waardevolle aanwijzingen bevat voor het vaststellen van de vluchtelingenstatus overeenkomstig artikel 1 van het Verdrag van Genève, geen afdwingbare rechtsregels bevat.

Rekening houdend met het voorgaande, komt verzoeker niet verder dan het herhalen van reeds afgelegde verklaringen, het opwerpen van losse beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, hetgeen evenwel de motieven van de bestreden beslissing niet kan weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad tot de zijne gemaakt.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers asielaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.3.2. Gelet op het hoger vastgestelde inzake zijn relaas en de elementen in het dossier toont verzoeker niet aan dat er in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig juni tweeduizend vijftien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS